

နတ်ဘုရားပျက်လုံး

(ရှုလေ)

စာစဉ် (၅)

(Chapter 61 - 75)

စာစာပြန် စာရေးဆရာ - Tai Venus

အပိုင်း(၆၁)

ကြက်ခြေခတ် အမှတ်အသား

"ရွယ်၊ အစ်ကို ပြန်ရောက်ပြီ"

ရှုလေက ထိုသို့ပြောပြီးနောက် တံခါးကိုဖွင့်၍ ဝင်လာခဲ့သည်။

ဘာအသံမှ မကြားရဘဲ တစ်အိမ်လုံးလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက် ပင် ရှိနေသည်။

ထို့နောက်တွင်မှ ရှုလေသည် ရှုရွယ်မှာ ကျင်ထူတွင် ကျောင်းသွားတက်နေပြီး အိမ်တွင် မည်သူမှ ရှိမနေတော့သည်ကို သတိရသွားသည်။ ရှုလေ ခေါင်းကိုခါယမ်းလိုက်ပြီး မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။ ဤသို့ရော်ရမ်း၍ ခေါ်မိသည်မှာ ပထမဆုံးအကြိမ် ဖြစ်ဖူးခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် ထွေထွေထူးထူး မစဉ်းစားပဲ ရှုရွယ်အား ကျောင်းသွားတက်ဖို့ ခွင့်ပြုပေးခဲ့သည်။ သို့သော် သူမထွက်သွားပြီးသည့်နောက်တွင်မှ သူသည် သူမအား သတိရ လွမ်းဆွတ်နေသလို ခံစားနေရသည်။ သူမသည် သူ့အတွက် အစားထိုးမရသည့် တစ်ဦးတည်းသောညီမလေးဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာပေါ်တွင် သူ၏သွေးသားရင်းဟူ၍ သူမတစ်ယောက်သာလျှင်ရှိပေသည်။

သူသည် တံခါးကိုပြန်ပိတ်လိုက်ပြီးနောက် ဧည့်ခန်းထဲသို့လျှောက် ဝင်လာခဲ့စဉ် ရုတ်တရက် နားထင်ကြောထောင်သွားသည်။

ဧည့်ခန်းထဲမှ ပစ္စည်းများသည် ပုံစံမပျက်ရှိနေကြသော်လည်း တစ်ခုခုမှားယွင်းနေသည်ကို သူ သိလိုက်သည်။ တချို့ပစ္စည်းများသည် နေရာ

အနည်းငယ်ရွေ့နေသည်။ နေရာရွေ့နေသည်မှာ သိပ်မသိသာသော်လည်း ရှလေ၏ မျက်လုံးသည် ထိုအရာကို ကောင်းကောင်းမြင်နိုင်သည်။ သူ၏ မျက်လုံးသည် ယခင်ပုံစံကို ပြန်၍ဖော်ထုတ်ကြည့်နိုင်စွမ်းရှိသည်။

တစ်ယောက်ယောက်သည် သူ၏အိမ်ထဲသို့ဝင်သွားခဲ့သည်။ ပစ္စည်းများကို ကိုင်တွယ်ခဲ့ပြီး အတတ်နိုင်ဆုံး မူလနေရာနေရာ၌ ဟန်မပျက် ပြန်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုလူ၏ လုပ်ဆောင်ခဲ့ပုံမှာ တိကျမှုမရှိခဲ့ပါချေ။ ဥပမာ၊ တီဗီတင်သည့်ဗီဒီသည့် နံရံနှင့် တစ်စင်တီမီတာ ကွာဟနေသည်ကို ရှလေ မှတ်မိသည်။ ယခုအခါ နံရံနှင့် နှစ်စင်တီမီတာထိ ကွာဟနေသည်။

"ဒါ ဘာဖြစ်နိုင်မလဲ"

ရှလေသည် ရုတ်တရက် မိန်းမပုံစံနှင့် သူခိုးကို တွေးမိလိုက်သည်။

"သူသာဆိုရင်၊ ဂူခဝမ်က ငါ့ကို တိုက်ခိုက်ဖို့ ကြိုးစားနေတာပဲ၊ ဒါနဲ့ သူက ငါ့အိမ်ထဲက ဘာကိုလိုချင်လို့ သူခိုးကို လွှတ်တာလဲ။ မူပိုင်ခွင့်ကလည်း ကျပြီးသားဖြစ်နေပြီ၊ ငါ့မှာ ဒီဇိုင်းရှိနေတယ်ထင်ပြီး လာခိုးလည်း သူ့အတွက် သုံးလို့ရမှာလည်း မဟုတ်တော့ဘူးလေ။ ဒါဆို ဒီဇိုင်းအတွက်လာတာ မဟုတ်ရင်၊ ဘာလိုချင်လို့များလဲ"

ရှလေသည် ဂူခဝမ်က အဘယ်ကြောင့် သူခိုးအား လွှတ်ရသည်ကို ထပ်ခါထပ်ခါ စဉ်းစားတွေးတောနေသည်။

တစ်ခဏစဉ်းစားပြီးနောက် ရှလေသည် တီဗီစင်နားသို့ လျှောက်သွားပြီး ဗီဒီပေါ်က သူတို့၏ မိသားစု ဓာတ်ပုံကို ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။ ထိုအရာ၏နောက်တွင် ဖန်းပုလင်းတစ်လုံးသည် မူလအတိုင်းရှိနေပြီး ဆေးလုံးတစ်လုံးသည်လည်း ထိုပုလင်းထဲတွင် လက်ရာမပျက်။ ထိုဆေးလုံးနှင့် ဖန်းပုလင်းသည် ပုံမှန်အားဖြင့် မထူးဆန်းသော်လည်း ထိုအရာတွင်

လည်း ဇာတ်လမ်းတစ်ခုရှိနေလိမ့်မည်ဟု သူ ခံစားမိသည်။

ရှုလေသည် ဓာတ်ပုံကို ပြန်ချလိုက်ပြီးနောက် ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။ ရုတ်တရက် သူ၏ မျက်လုံးသည် လှုပ်ရှားသွားပြီး ခြေရာတချို့သည် သူ၏ မြင်ကွင်းထဲတွင် ပေါ်ထွက်လာသည်။ ခြေရာသည် သေးသွယ်ပြီး မိန်းမတစ်ယောက်၏ ခြေရာဖြစ်ပုံရသည်။ ထို့နောက် သူ သည် တစ်ခန်းလုံးကို လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်ရာ ကြမ်းပြင်အနှံ့တွင် ခြေရာ များကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။ အထူးကျွမ်းကျင်သော ရဲများသည် အခင်းဖြစ် ရာနေရာတွင် ဤသို့သော ခြေရာများအား ဖော်ထုတ်ရာ၌ အချို့သော အမှုန့် များကို ဖျန်းကာ ခေတ်မှီသော စက်ကိရိယာများအား အသုံးပြု၍ စမ်းသပ် ဖော်ထုတ်ကြရသည်။ ရှုလေမှာမူ တစ်ခန်းလုံးကို လှည့်ကြည့်ရုံနှင့် အားလုံး ကို မြင်တွေ့နေရပြီ ဖြစ်သည်။

ရှုလေ၏မျက်လုံးသည် မြင်ကွင်းချွဲကားနိုင်စွမ်းရှိပြီး သာမန်လူများ မှန်ဘီလူးဖြင့်ကြည့်မှသာ မြင်နိုင်သောအရာများကိုလည်း သူက မြင်တွေ့ နိုင်စွမ်း ရှိသည်။

ခြေရာများသည် အိပ်ခန်းတံခါးများဆီသို့ ဦးတည်နေသည်။ ၎င်း တို့သည် သူနှင့် ရှုရွယ်၏ အိပ်ခန်းများထဲသို့ ဝင်သွားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ရှုလေသည် ထိုခြေရာများအတိုင်းလိုက်၍ သူ၏ အခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက် သည်။ သူ၏ အခန်းထဲမှ ဗီဒီအံဆွဲနှင့် အဝတ်ဗီဒီတံခါးများ လှုပ်နေပြီး သူ၏ အဝတ်အစားများနှင့် အောက်ခံဘောက်ဘီးများပင် ပြန့်ကျဲရှုပ်ပွနေသည် အထိ မွေနှောက်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ရှုလေ မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက် သည်။

"လွန်လွန်းတယ်"

သူခိုးသည် သူ၏ ပစ္စည်းများကို မွေနှောက်သွားသော်လည်းမည်သည့် အရာမှ ခိုးယူသွားခြင်း မရှိပါချေ။ လိုအပ်လာသည့်အခါတွင် သုံးစွဲရန် သိမ်းဆည်းထားသည့် ယွမ်ငွေတစ်ထောင်မှာလည်း မူလအတိုင်း ရှိနေသည်။

သူခိုးသည် ငွေနှင့်ပစ္စည်းအတွက်မဟုတ်ဘဲ အခြားတစ်ခုခုအတွက် လာရောက်ခြင်းဖြစ်နိုင်သည်။

ထို့နောက် ရှလေသည် ရှရွယ်၏ အခန်းထဲသို့ ဝင်လာခဲ့သည်။ ဤတွင်လည်း အတူတူပင်။ သူခိုးသည် ပစ္စည်းများကို မွေနှောက်ရုံမှ လွဲ၍ ခိုးယူသွားခြင်း မရှိပေ။

အခန်းအား လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုနေစဉ် ရုတ်တရက် သူ၏ အကြည့်သည် ပြတင်းပေါက်နားက စာရေးစားပွဲဆီသို့ ရောက်ရှိသွားသည်။ ထိုအရာသည် ရှရွယ်၏ စားရေးစားပွဲဖြစ်သည်။ စားပွဲပေါ်တွင် ရှရွယ်တက္ကသိုလ်ဝင်ခွင့်စားမေးပွဲအတွက် ပြင်ဆင်ခဲ့သည့် စာအုပ်များရှိနေပြီး သူမ၏ဓာတ်ပုံဘောင်တစ်ခုလည်း ရှိနေသည်။ ထိုဓာတ်ပုံသည် သူမအထက်တန်းကျောင်းတုန်းက ပုံ ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ရှလေသည် သူမ၏ ပြုံးနေသောပုံကို ကြည့်နေခြင်းမဟုတ်ပဲ၊ ထိုဓာတ်ပုံဘောင်၏ မှန်ပေါ်ရှိ အနီရောင်ကြက်ခြေခတ်အမှတ်အသားကို စိုက်ကြည့်နေခြင်းဖြစ်သည်။

အနီရောင်ကြက်ခြေခတ်အမှတ်အသားသည် တစ်စင်တီမီတာပတ်လည်ခန့်သာရှိသော်လည်း သူ၏မျက်လုံးသည် မြင်ကွင်းချဲ့ထားသောကြောင့် အိမ်ကြီးတစ်လုံးစာလောက်အထိ ချဲ့ကား၍ မြင်နေရသည်။ ထိုကြက်ခြေခတ်အမှတ်အသားကိုကြည့်ရင်း ရှလေ မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။ ‘ဒါက ဘာကို ဆိုလိုတာလဲ၊ ဒါက အန္တရာယ်ရှိတဲ့ လက္ခဏာပဲ’

ရှုလေ၏မျက်နှာသည် ဖြူလျော့သွားပြီး သူ၏လက်သီးများကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်လိုက်သည်။ အံ့ကို တင်းစေ့အောင်ကြိတ်ကာ

"ဂူခဝမ်.... နင် ဘာကောင်မလဲဆိုတာ ငါ ဂရုမစိုက်ဘူး၊ ငါ့ညီမရဲ့ ဆံပင်တစ်မွှေးကို ထိတာနဲ့ နင့်ကို သတ်ပစ်မယ်"

ရှုလေသည် သူ၏အဖေ ပြန်မပေါ်လာတော့သည့်နောက်တွင် ညီမ ဖြစ်သူအား အကိုကြီးအဖေရာဆိုသည့်အတိုင်း ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်လာခဲ့ ရသူဖြစ်သည်။ ရှုရွယ်အား ထိခိုက်အောင်ပြုလုပ်ပါက ဂူမိသားစု၏ ဒုတိယ သမီးမကလို့ မည်သူပင် ဖြစ်နေပါစေ သူက ချေမှုန်းပစ်လိမ့်မည် ဖြစ်သည်။

သူခိုးသည် ရှုရွယ်၏ အခန်းတံခါးမှ ခုန်ထွက်သွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ခြေရာများသည် ပြတင်းတံခါး၏ အပြင်ဘက်သို့ ညွှန်ပြနေသည်။

ရှုလေသည် သူ၏အတွေးများကို ရပ်တန့်လိုက်ပြီးနောက် အောက် ထပ်သို့ဆင်းကာ သူခိုး၏ ခြေရာများ သွားသည့်နောက်ကို လိုက်ခဲ့သည်။

ခြေရာများသည် တဖြည်းဖြည်းမှိန်ဖျော့လာသည်။ အချို့ခြေရာများမှာ အခြားသူများ၏ ခြေရာများနှင့် ရောထွေးနေသည်။ ကျန်ခဲ့သည့် ခြေရာ တချို့နောက်ကိုလိုက်ပါလာခဲ့ရာ ရပ်ကွက်လမ်းကြားတစ်ခုအရောက်တွင် ခြေရာများ အဆုံးသတ်သွားသည်။ ထို့နောက် ခြေရာဆုံးသွားသည့်နေရာ တွင် ဆိုင်ကယ်ဘီးရာတစ်ခုသည် တစ်ဖက်လမ်းကြားသို့ ကူးသွားသည်ကို တွေ့ရသည်။

သူခိုးသည် ဆိုင်ကယ်ဘီးသွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှုလေသည် ဆိုင်ကယ်ဘီးရာနောက်သို့ ဆက်လိုက်ခဲ့ပြန်သည်။

ဆိုင်ကယ်ဘီးရာသည် လမ်းကြားအဆုံးထိရှိနေခဲ့ပြီးနောက်တွင် လမ်းတစ်ခုသို့ ချိုးကွေ့သွားသည်။ ဆိုင်ကယ်ဘီးရာမှာ သိသာထင်ရှားခြင်း

မရှိတော့ပေ။ မိတာနှစ်ရာကျော် သုံးရာနီးပါးခန့်အထိ လျှောက်လာခဲ့ပြီး နောက်တွင် သူ လက်လျော့လိုက်ရသည်။ လမ်းပေါ်တွင် အခြားသော ဆိုင် ကယ်ဘီးရာများနှင့် ကားဘီးရာများ ရောထွေးလျက်ရှိသည်။ ဆက်၍ လိုက် ကြည့်ရန် မဖြစ်နိုင်တော့ပေ။ သူသည်လည်း မျက်လုံး၏ စွမ်းအားကို အချိန် ကြာမြင့်စွာ အသုံးချခဲ့ရသောကြောင့် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးများကိုလည်း ခံစား လာရသည်။ ခေါင်းထဲတွင် မူးဝေနေကာ ပုံမှန်ထက် နှစ်ဆလောက်ထိ အားအင် ချိနဲ့သွားသလိုဖြစ်နေသည်။

အကယ်၍ လမ်းပေါ်တွင် ဘီရာအား ဆက်၍မြင်နိုင်သေးပါက သူ သည် ဆက်လိုက်သွားနိုင်ဦးမည် ဖြစ်သော်လည်း အခြားသောဘီရာများပါ ရောထွေးရှုပ်လာသည့်အခါ ဆက်၍ ပိုင်းခြားကြည့်နိုင်စွမ်း မရှိတော့ပေ။

သူသည် ရပ်ကွက်လမ်းဘေးတစ်နေရာတွင် ခဏအနားယူနေခဲ့သည်။ ထို့နောက် သူသည် သူ၏အိမ်သို့ တန်းမပြန်သေးပဲ ကျန့်လုရီ၏ အိမ်တံခါး ရှေ့သို့ သွားခဲ့သည်။

ကျန့်လုရီသည် အလုပ်ပြီးခါစဖြစ်၍ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေထိုင် နေကာ အတိုအပြတ်အဝတ်ကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး အားကစား လေ့ကျင့်၍နေသည်။ ခန္ဓာကိုယ်ကောက်ကြောင်းများမှာလည်း အထင်းသား မို့မောက်ပြည့်လျှံထွက်လျက်ရှိသည်။ အားကစားလုပ်နေခြင်းကြောင့် ချွေး များစိုရွဲနေပြီး သူမ၏ ဖြူဝင်းသောအသားအရေမှာလည်း ချွေးများကြောင့် ပို၍တောက်ပလျက်ရှိသည်။ သူမဝတ်ထားသည့်အဝတ်တွင်လည်း ချွေးများ ရွဲနေပြီး သူမ၏ခန္ဓာကိုယ်ကောက်ကြောင်းအား ပိုမိုပေါ်လွင်အောင် အထောက်အကူပြုနေလျက်ရှိကာ အထက်ပိုင်းနေရာဆိုလျှင် သိသာ ထင်ရှားစွာပင် ထပ်ဟပ်လျှက်ရှိနေသည်။

ရှုလေသည် ခေါင်းကိုငုံကာ မျက်စိစုံမှိတ်ထားလိုက်ရသည်။

ကျန့်လုရီကတော့ ပုံမှန်အတိုင်းပင်။ သူမသည် နဖူးပေါ်က ချွေးများကို ပုဝါနှင့် သုတ်လိုက်ပြီး

"ညကြီးမင်းကြီးရောက်လာပြီး နင်က ငါ့တံခါးကို ခေါက်နေတော့ အိမ်နီးနားချင်းတွေ မြင်သွားရင် ဘယ်လိုထင်ကုန်ကြမလဲ"

ရှုလေသည် ကိုးရိုးကားယားနိုင်စွာဖြင့် ချောင်းဟန့်လိုက်ပြီးနောက်

"ငါတို့တွေ ဟိုးအရင်ကတည်းက ဒီအတိုင်းနေလာခဲ့တာ။ သူတို့တွေလည်း သိနေကြတာပဲ၊ ထူးထူးဆန်းဆန်းတွေ တွေးကြမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ငါအခုလာတာ ငါ့ကားကို ပြန်ယူမလို့။ ငါ့ကားသော့ပေး။ ငါ သွားစရာရှိနေတယ်"

"နင်က ဘာလုပ်ဖို့ လိုနေတာများလဲ"

ကျန့်လုရီက မသင်္ကာသည့်ဟန်နှင့် ကြည့်နေသည်။

"နင့်အပူလား၊ ပေးမှာသာ ပေးစမ်းပါ"

ရှုလေက ပြောလိုက်သည်။

"နင် ဟိုအမျိုးသမီးနဲ့ သွားတွေ့မှာမလား။ နင်တို့ရဲ့ မဟုတ်တဲ့ ဓာတ်ပုံတွေ ထွက်လာရင် နင်နဲ့ငါ အသိတွေလို့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောနဲ့နော်"

ကျန့်လုရီက ပြောလိုက်သည်။

ရှုလေ ကြောင်အသွားသည်။

"ခဏစောင့်၊ ငါ သော့ယူလိုက်ဦးမယ်"

ကျန့်လုရီသည် သော့ယူရန် ပြန်လှည့်ဝင်သွားသည်။

ရှုလေသည် သူမ၏သေးသွယ်သောခါး၊ တင်းရင်းကျစ်လစ်သော

တင်ပါးနှင့် ရှည်းလျားသွယ်သောခြေတံတို့၏ ပြည့်စုံလွန်းသော နောက်ပိုင်း အလှကို လှမ်းကြည့်မိလိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ကျန့်လုရီ၏ အဝတ်အစားသည် တဖြည်းဖြည်းမှိန်ဖျော့လာသည်။

ရှလေသည် မျက်စိစုံမှိတ်လိုက်ပြီး ခေါင်းကိုငုံ့လိုက်သည်။

‘သူနဲ့တွေ့ရင် ငါ့မျက်စိက ဘာလို့ ထိန်းချုပ်လို့မရတာလဲ’

ရှန်းထူထုန်ယင်သည် ကျန့်လုရီထက်လှပသော်လည်း ရှလေ၏ ထွင်းဖောက်အမြင်သည် ဤသို့ ထိန်းချုပ်မရခြင်းမျိုး လုံးဝ မဖြစ်ခဲ့ဖူးပါချေ။ သို့ဖြစ်သော်လည်း သူ၏ မျက်လုံးသည် ကျန့်လုရီနှင့်တွေ့လျှင် ထိန်းချုပ်၍ မရတော့ပေ။ ထိုအရာသည် ရှလေအတွက် ဖြေရှင်းရန် မတတ်နိုင်သေးသည့် ခက်ခဲသောပုစ္ဆာတစ်ခုလို ရှိနေဆဲပင် ဖြစ်သည်။

ကျန့်လုရီသည် အလျင်အမြန်ပြန်ထွက်လာပြီး သူ့အား သော့တချို့ကို ပေးခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ထိုသော့များသည် ဂရိတ်ဝေါ်အိတ်စစ်ကား၏ သော့များမဟုတ်ဘဲ၊ ဗိုခ်စွာဂန်ပိုလိုကားလေး၏သော့များ ဖြစ်နေသည်။

ရှလေသည် သော့ကို ကိုင်ကြည့်လိုက်ပြီးနောက်

"ဒါက နင့်ကားသော့တွေလေ၊ ငါ့ကားသော့ ဘယ်မှာလဲ"

"အဲဒါပဲ၊ ယူချင်ယူ မယူချင်နေ"

ကျန့်လုရီက ခပ်တည်တည်ဖြင့်

"ငါ့ စခန်းက လူတိုင်းက ငါ့ကို ကားအသစ်လဲဖို့ ပြောနေကြတာ၊ နင်လည်းငါ့ကို ကားပေါက်စလေးနဲ့ အလုပ်သွားနေရတာကို မကြည့်ချင်ဘူး မဟုတ်လား၊ ပြီးတော့ ငါက ရဲချုပ်လေ၊ အဲတော့ ရဲချုပ်ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ကို ကြည့်ဖို့လည်းလိုတယ်။ ဒီတော့ နင့်ရဲ့ကားကို နှစ်အနည်းငယ်လောက် ငါ့ကို ငှား

ထားပါ။"

"ဟမ်.... နှစ်နဲ့ချီပြီးတော့လား"

ရှုလေသည် သူမအား ဘာဆက်ပြောရမှန်းမသိတော့ဘဲ ကြက်သေသေ၍သွားသည်။

"နင့်ကား ဘာမှမဖြစ်စေရပါဘူး။ သွားတော့ သွားတော့၊ နင် သွား စရာရှိတာ သွားတော့၊ ငါ နင်တို့ရဲ့ ကိစ္စကို ဝင်မစွက်ဖက်ဘူးလို့ ကတိပေး တယ်။ နင်တို့နှစ်ယောက်လုံးက အခု စင်ဂယ်တွေပဲလေ ဟုတ်တယ်မလား"

ကျန့်လှရီသည် ထိုသို့ပြောပြီး ရှုလေ၏စကားကို နားမထောင်တော့ပဲ တံခါးကို ဝှန်းခနဲပြန်ပိတ်သွားသည်။

ရှုလေသည် တံခါးရှေ့တွင် ရပ်လျက် သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး တစ်ယောက်တည်း ပြောဆိုလိုက်သည်။

"စင်ဂယ်တွေတဲ့လား၊ ဘာစင်ဂယ်တွေလဲ၊ ဒီလိုမဖြစ်မယ်မှန်းသာသိ ရင် ငါ နင့်ကို ကားငှားခဲ့မှာ မဟုတ်ဘူး"

သူသည် ထိုကားကို ငွေအမြောက်အများဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့ရပြီး ထိုကား အား ဆယ့်ငါးကီလိုမီတာခန့်သာ လိုက်စီးဖူးသေးသည်။ ယခုအခါ ကျန့်လှ ရီက မောင်ပိုင်စီးသွားပြီ ဖြစ်သည်။ သေချာတွက်ကြည့်ပါက ထိုကားစီးရန် အတွက် တစ်ကီလိုမီတာ တစ်သောင်းနှုန်း ကုန်ကျသလို ဖြစ်နေသည်။ ဘူဂ တီဗယ်ရွန်ကား ငှားစီးလျှင်တောင် ထိုမျှလောက် ဈေးကြီးလိမ့်မည် မဟုတ်ပါချေ။

ခဏကြာပြီးနောက် ရှုလေသည် ကျန့်လှရီ၏ ဗိုခံစွာဂန်ပိုလိုကားဖြင့် ရပ်ကွက်လမ်းအတိုင်း တဖြည့်ဖြည်းမောင်းနှင်လာခဲ့ပြီး စောနက ဆိုင် ကယ်ဘီးရာ လမ်းကြောင်းအတိုင်း လိုက်ပါခဲ့သည်။

တိကျသေချာသော လမ်းကြောင်းမရှိသော်လည်း သူသည် ခေါင်းမာ
စွာဖြင့် ကံကိုယုံ၍ ဆက်ကြိုးစားကြည့်လိုခဲ့သည်။ သူခိုးအား လိုက်ရှာနေရ
ခြင်းမှာ အမှိုက်ပုံထဲ အပ်ပျောက်ရှာသည်ထက်ပင် ပို၍မဖြစ်နိုင်သော်လည်း
သူသည် အလျော့မပေးလိုခဲ့ပေ။ ရုရှယ်အား ထိခိုက်အောင်လုပ်မည့်သူသည်
မည်သူပင်ဖြစ်ပါစေ သူသည် ဂရုစိုက်နေမည်မဟုတ်ဘဲ ထိုအတွက်ကို ကံ
ကြွေးပြန်ဆပ်သွားမည် ဖြစ်သည်။

ညလယ်ပိုင်းသာရှိသေး၍ ကားများ သွားလာနေကြဆဲပင် ဖြစ်ပြီး
လူးသွားစင်္ကြံများပေါ်တွင်လည်း လူများ လှုပ်ရှားသွားလာနေကြလျက်ပင်
ရှိသေးသည်။ ရုလေသည် ကားကို တစ်နာရီ သုံးဆယ်ကီလိုမီတာနှုန်းဖြင့်
မျက်နှာမူမိရာလမ်းအတိုင်း မောင်းနှင်ခဲ့ပြီး လမ်း၏ဝဲယာတွင်ရှိသည့်
ခြေကျင်လမ်းသွားလမ်းလာလူများအား လိုက်ကြည့်နေခဲ့သည်။ သူသည်
သူခိုးအား သေချာမသိသော်လည်း သံသယရှိသည့်ပုံစံအား လျှို့ဝှက်၏
အိမ်၌မြင်တွေ့ခဲ့ရပြီးဖြစ်ရာ ထိုပုံစံနှင့်တူသည့် သံသယဖြစ်ဖွယ်လူကို တွေ့
လိုတွေ့ငြား ဟိုဟိုဒီဒီလျှောက်မောင်းနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သူသည် လမ်းဖြောင့်အတိုင်းတောက်လျှောက်သာ မောင်းနှင်ခဲ့ပြီး
ပြန်မလှည့်ခဲ့ပါချေ။ အကယ်၍ ပြန်လှည့်ပါက သူခိုးနှင့် ပိုမို ဝေးကွာသွား
နိုင်ပြီး ရှာတွေ့ဖို့ ဖြစ်နိုင်တော့မည်မဟုတ်ပါချေ။ လမ်းဘေးတစ်နေရာတွင်
ဆိုင်ကယ်ရပ်ထားသည်ကို တွေ့နိုင်သည်ဟူသော မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် သူ
သည် ဆက်၍မောင်းနှင်လာခဲ့သည်။ အမှန်မှာလည်း ထိုသို့ဆက်လုပ်နေပါ
က သူခိုးအား ရှာတွေ့မည်မှာ မသေချာပါချေ။ ၎င်းသည် မျှော်လင့်ချက်
သက်သက်ပင်ဖြစ်သည်။

ညအမှောင်ထဲတွင် တောက်ပနေသောမီးတိုင်များ၊ ရောင်စုံခြယ်မီး
များထိန်းလင်းနေသည့်ဆိုင်းဘုတ်များနှင့် လမ်းသွားလမ်းလာလူများ

အားလုံးကို ဗိုဓ်စွာဂန်ပိုလိုကားလေးသည် ကျော်လွန်လာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ရှု
လေမောင်းနှင့်လာသည့်ကားလေးသည် လမ်းဖြောင့်အတိုင်း နှစ်နာရီကြာ
အထိ တောက်လျောက်မောင်းနှင်လာခဲ့ပြီးနောက်တွင် လမ်းသုံးခွဆုံရာ
နေရာတစ်ခုသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ လမ်းသည် ရှေ့လျောက်ဘယ်ညာနှစ်
လမ်းခွဲသွားလေသည်။ ရှုလေသည် မည်သည့်လမ်းကို ဆက်သွားရမည်မှန်း
မသိပါချေ။ သူသည် ကားကို ရပ်တန့်လိုက်သည်။
